

Η «Γέννηση», εικόνα της Κρητικής Σχολής της πρώτης μεταβυζαντινής περιόδου

Μελέτη της στρωματογραφικής δομῆς μέ ύπέρυθρη φωτογραφία και ήλεκτρονική μικροανάλυση

Ο χαρακτήρας, ή ιστορία και ή χρονολόγηση της «Γέννησης», εικόνας της Κρητικής Σχολής της πρώτης μεταβυζαντινής έποχής πού θρίσκεται στό Βυζαντινό Μουσείο Αθηνών, προσδιορίστηκε ήδη σε παλαιότερη παρουσίασθ¹ (εἰκ. 1). Έξαιτιάς τού ένδιαφέροντος πού παρουσιάζει ή φαινομενικά τεράστια ποικιλία των χρωστικών ούσιών πού χρησιμοποιήθηκαν, κρίθηκε άναγκαία μιά περισσότερο έμπεριστωμένη έρευνα, μέ φωτογραφικές και φυσιοχημικές μεθόδους άναλυσης.

Δρ. Γιάννης Χρυσούλακης
Μεταλλειολόγος-Μεταλλουργός Μηχ. Ε.Μ.Π.

Κώστας Μπάρλας
Φυσιογνώστης

Στή προκείμενη μελέτη, παρουσιάζεται ή συμπειροφάρά τών έπιφανειακών χρωματικών ούσιών στήν ύπερυθρη περιοχή τού φάσματος κατά τη χρησιμοποίηση της μεθόδου της ύπερυθρης φωτογράφισης με άνακλαση τής άκτινοβολίας έκπομπής της φωτεινής πηγής.

Μέ τη βοήθεια αυτής της μεθόδου, προεγγίζεται σέ ένα ποσοστό το πρόβλημα τής ποιοτικής άναλυσης τών χρωματικών ούσιών και γίνονται φανερές τόσο οι παλαιότερες έπεμβασεις όσο και τά μεγαλύτερης ήλικιας χρωματικά στρώματα. Τίς περισσότερες δέ φορές αναγνωρίζεται παλαιότερα τό σύνολο σχεδόν τών σχεδιαστικών λεπτομερειών.

Έπισης έγινε άντιπροσωπευτική δειγματοληψία χρωματικών ούσιών άπο 16 περιοχές τής εικόνας, μικροσκοπική παρατήρηση τής μικροστρωματογραφικής δομής, σέ κάθετη τομή, μέ πολωμένο φάσ και ποιοτική-ήμιποστική ήλεκτρονική μικροανάλυση σέ διά τά χρωματικά στρώματα πού παρατηρήθηκαν.

Σέ παλαιότερες έργασίες^{2,3} αναφέρθηκαν ή συνεισφέρα και τά άναμενόμενα διπολέσματα των περισσότερων άπο τές έπιπτωμανές μεθόδους άναλυσης πού χρησιμοποιούνται στήν έρευνα και τή συντήρηση τών παλαιών έργων τέχνης και ειδικότερα τών δύο μεθόδων πού χρησιμοποιήθηκαν στήν περίπτωση τής «Γέννη-

της»⁴. Έτσι, δέν είναι σκόπιμο νά επεκταθούμε στίς τεχνικές λεπτομέρειες τής έφαρμογής τους. Όρισμένες, έπισης, μέθοδοι διάγνωσης φωτών και μεταγενέστερων έπεμβασεων, όπως π.χ. ή ύπεριωάδη φωτογράφιση με άνακλαση τής άκτινοβολίας έκπομπής της φωτεινής πηγής ή με φθορισμό τών χρωματικών ούσιών στήν όρατη περιοχή τού φάσματος, δέν χρησιμοποιήθηκαν, δεδομένου δή της «Γέννησης» ήταν ήδη ένα καθαρισμένο και συντηρημένο έργο κατά τη χρονική περίοδο αυτής της μελέτης.

Φωτογράφιση στήν ύπερυθρη περιοχή τού φάσματος μέ άνακλαση τής άκτινοβολίας έκπομπής τής φωτεινής πηγής.

Η «Γέννηση» χωρίστηκε σέ 4 (νοντά) τεταρτημόρια γιά μεγαλύτερη δυνατή άποδοση τής λεπτομέρειας και φωτογραφήθηκε, κατά τόν κλασικό τρόπο (είκ. 2,3,4, και 5), μέ χρήση δύος ειδικού φακού άντιγραφής, έλαχιστης παραμόρφωσης και μεγάλης διακριτικής ικανότητας, ώστε νά διατηρείται ή μεγαλύτερη δυνατή χρωματική ίσορροπία άναμεσα στήν περιοχή τής χρωματικής εύαισθησίας

τού φίλμ και έκεινη τών μηκών κύματος τής άκτινοβολίας έκπομπής τής φωτεινής πηγής.

Στή συνέχεια, οι ίδιες περιοχές φωτογραφήθηκαν στήν ύπερυθρη περιοχή τού φάσματος (είκ. 2α, 3α, 4α και 5α). Ή ίδια διαδικασία άκολουθηκε και κατά τή φωτογράφιση τού μικρού θυρεού στό κάτω και μεσαίο τμήμα τής εικόνας.

Συγκρίνοντας τές ύπερυθρες φωτογραφίες 2α, 3α, 5α και βα με τές αντίστοιχες τής κλασικής φωτογράφησης παρατηρούνται τάξις:

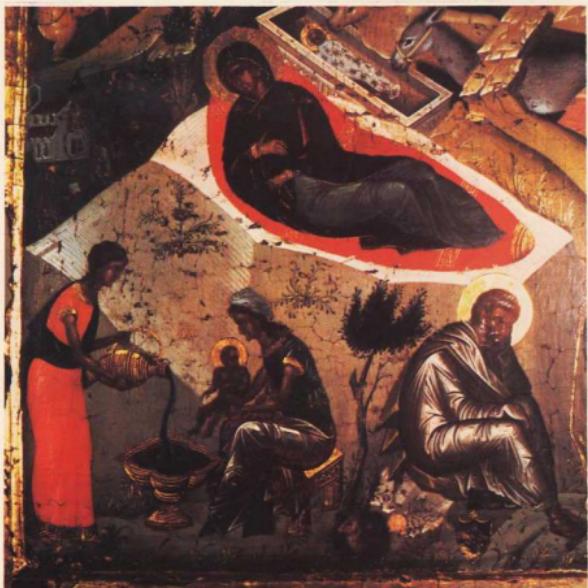
α. Σχεδιαστικές λεπτομέρειες διαδικλώνονται τή καθολού όρατες στήν κλασική φωτογραφία, όπως π.χ. οι πυτσές τού υφάσματος τών ένδυσμάτων τής Παναγίας, τού υφάσματος πού περιβάλλει τών μπρούτος τής καθιστής μαμής και τού χιτώνα του πρώτου άγγελου στό δάνειο τμήμα τής εικόνας.

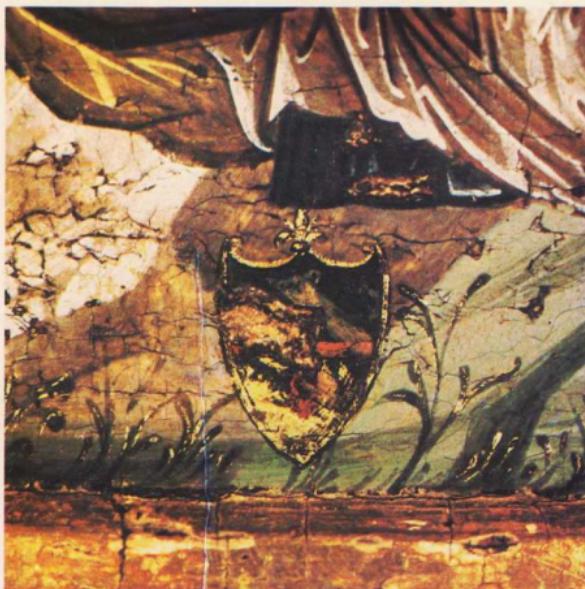
β. Εντονές διαφορές απόρροφητικήτας τής άκτινοβολίας έκπομπής τής φωτεινής πηγής διανέμεται σέ χρωματικές ούσιες τής ίδιας χρωματικής χρισίας στήν κλασική φωτογραφία, μέ συνέπεια τήν εύκολη διαφοροποίηση τών διώπως:

— τών χρωματικών ούσιών πού χρησιμοποιήθηκαν στά φωτοταπέμανα Παναγίας και Χριστού.

— τών μπλε χρωματικών ούσιών πού χρησιμοποιήθηκαν στά ένδυσμα πού περιβάλλει τους μπρούτος και τά κάτω όρατα τής Παναγίας, εκείνων τή μανδήλης κάτω από τό πέπλο της, καθώς και τών μπλε χρωματικών ούσιών πού συναντώνται στώς χιτώνας ορισμένων άγγελων, στό ένδυμα τής καθιστής μαμής και άλλων.

γ. Μεταγενέστερες έπεμβασεις στή σύνθεση. Ή

κίτρινη διαγώνιος λωρίδα του θυρεού προστέθηκε μεταγενέστερα, δεδουλεύοντα ότι τό σήθος τού ππηγού διαγράφεται καθαρά σε πλαισίο περισσότερης στρώματος στην υπέρυθρη φωτογραφία.

δ. Διαφορετικές άνακλαστικής ικανότητας πού όδηγούν ήδη από τό πρώτο αυτό στάδιο της έρευνας σέ διορισμένα πρώτα συμπεράσματα πιο ειδικής ανάλυσης τών χρωστικών ουσιών πού χρησιμοποιήθηκαν άνεξάρτητα από έκεινα τά όποια θα άκλουθησουν βασισμένα στη μικροσκοπική παρατήρηση και στην ηλεκτρονική μικροσκοπική άναλυση.

Τό πρώτα αυτά συμπεράσματα στηρίζονται όφει ένος στό ποσοστό απορρόφητικότητας τής άκτινοβολίας έκπομψής της φωτεινής πηγής 5, 6, 7, 8, 9^ο και όφει ζεύρου στην ήδη γνωστή «ήλικιατρικής» είκονας.

Έδω θα πρέπει νά σημειωθεῖ ότι παρουσιάζον-

τα ΤΟ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΣΤΕΛΧΟΥΣ ΜΕ ΣΥΜΠΕΡΙΔΑΣ ΠΟΥ ΑΠΟΦΕΥΚΗΣΑΝ ΕΚΕΙΝΕΣ ΉΝΤΟ ΟΙ ΧΡΩΤΙΚΟΙ ΟΙΚΟΥΣ ΠΟΥ ΕΞΕΓΓΟΝΩΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ ΟΥΣΙΩΝ ΟΙ ΜΗΝΙΝΚΙΑ Η ΕΞΑΡΤΙΚΑ ΉΜΥΛΗ ΠΛΟΡΟΦΡΟΓΙΚΟΤΗΤΑ. Ενδιάμεσα ποιοσά στό Βαθμό πλοροφρογικότητας είναι πιανόν καν διέλεγονται σε προσθήκη ή άραιωσης με χρωτικούς οικούς διαφορετικούς συμπεριφορών στην υπέρυθρη περιοχή του φάραστος, όπου οι τελευταίες απέξιμες περιπτώσεις έχουν τις περισσότερες φορές φένδυτική μόνο σημασία.

Η μπλε χρωστική ουσία που συναντάται στους χτώνες δριμούμενων αγγέλων (εικ. 2 και 3), στο ένδημο της καθοίστιας μαρμαρικής (εικ. 4) καθώς και σε άλλα μέρη της ειδονός, απορροφή σχεδόν κατά 100% την άκτινοθελάτη Επικούρη της φωτεινής πηγής, με τη βοήθεια της οποίας η εικονική φωτογράφησή της γίνεται πλήρεια. Προκεκλητά, κατά πάσα πιεβάτη, για τη φυσικό¹² ασύρματη Cu₂O₃ Cu(OH)₂ χρωστική ουσίας έξαιρετα διαδεδομένη κυρίως κατά τους Μεσαιωνικούς χρόνους, άλλα καὶ δρύποτα, περιόδους ως τα μέσα του 17ου αιώνα¹³. Στο συμπέραμα αυτὸς καταλήγουμε διδεύομενούς ότι η χρωστική ουσία *Prussian Blue*, Fe₃[Fe(CN)₆]₂, εννιούμενη παρούσας το ίδιο ποσότητα απορροφήτων, ήταν πολύ νεαρής «Αιλίας» (1704) καὶ ότι *Egyptian blue*, Ca₃Al₂O₅, της οποίας ή συμπειρίφθηκε στην υπέρεμψη περιοχή δεν είναι θεολογογραφικά ἀπεικόνιση, γνωστή, πρακτικά επιφένει όφελος χρησιμοποιήθηκε περίοδος 8 αιώνων νωρίτερα από τη δημιουργία της «Γέννησης».¹²

Τό πράσινο χρώμα της γης, στο κάτω μέρος της εικόνας (εικ. 4 και 5), φαινεται να διαθέτει οπικά από το πράσινο χρώμα του καπέλου του βοσκού, που στέκεται δεξιότερα (εικ. 5). Κατ' αυτόν παρουσιάζουν ένα βαθύ μορφοποιητικότατο μεταβολή 75% εκατόν. Προκειται μάλλον για *“verdigris”* $Cu_2(CuH_2O)_2$, 2 $Cu(OH)_2$ ή “green earth” (ενύδρῳ πυριτικῷ λάθε, Mg , Al , K και διαθένος ΦΕ). Χρωστικές σύνολες γνωστές από τους κλασικούς χρόνους με μεγάλη συνάρτηση χρήσης και κατά τόν 16 αίώνα^{12,13}, δεδομένου ότι οι χρωστικές σύνολες με το ίδιο λόγο ποσοστό απομορφικότητας στην υπέρβρυση περιοχή, άπως οι *emerald green* $Cu_2(CuH_2O)_2$, 3 $Cu(Aso_4)_2$, *chrome-green* [Prussian blue + $PbCrO_4$] και *sheeple-s’green* $CuAsH_2O_2$, γενιαν γνωστές γύρω από 1800¹⁴.

Έδω βά πρέπει νά σημειωθεί, διτί ο μαλακής CuCO₃, Cu(OH)₂, ή τρίτη πολύ γνωστή χρωστική ουσία του 16ου αιώνα, έκτος από τις verdigris και green earth, παρουσιάζεται πολύ περισσότερο διαφανής στην υπέρβριφη φωτογραφία⁵, άρα

Θα πρέπει να αποκλείσεται. Στη διάφορα τις πορτοκαλοκόκκινες χρωστικές σύνορες, έκεινες που χρησιμοποιήθηκαν για τό χρωματισμό του μελανηρού της Παναγίας και τών ιχτίων την υπέρτεια με το κανάτι (κάτω αριστερά, εἰκ. 4), τού βοϊκού με τη φλόγαρα (κέντρο δεξιά, εἰκ. 5) και τών ορκών Ερυθρών μάνων (κέντρο αριστερά, εἰκ. 2), υπότεταί σαν κινηθόπειρη HgS ή μίνιο Pb₂O₃. Οι δύο αύτές χρωστικές σύνορες αναλύονται σχεδόν ολοκληρωτικά την ακτινοβολία έπουντης της φωτεινής πτυχής και παρουσιάζονται τελείως λεπτές στην υπέρβραχη φωτογραφία. Όλες οι υπόλοιπες κόκκινες χρωστικές σύνορες με το ίδιο σχεδόν μετανείκιο ποσόστων απορροφητικότητας, όπως οι cadmium red Cds(Se) para red Cd₂Hg₃Ni₂O₃ και lith red Cd₂Hg₃Ni₂O₃, έχουν όρισει ως χρωστικούς ποιοτιούνται μόδις πρότιν όλου 100 χρόνια. Ενώ τέσσερις άλλες, οι Cd-Red Lithopone Cd₂(Se) + BaSO₄, Sb-vermillion Sb₂S₃, Cr-orange PbCrO₄, Pb(OH)₂ και Mo-orange 7PbCrO₄, 2PbSO₄, PbMoO₄, με δυνατήτα συμπεριφορά στην υπέρβραχη περιοχή, δεν ήταν γνωστές πριν από δύο αιώνες και η «garance lake» (δραγκιάνη χρωστική σύρε) έχει τελείως διαφερετική χρωματική χροιά από όλειν των πορτοκαλοκόκκινων χρωστικών

σωμάτων της „Γεννήσης“. Έρει δον ότι διαδικασία αυτού παπλωμάτου τών χρωστικών σωμάτων πού αποκλουθεύεται με βάση τά δεδομένα που προσφέρθεραν είναι συστηματική, δεν θα πρέπει να αποκλείεται τελείως η *realgar* (As_2S_3), με δυνατόν συμπεριφέρει στην υπέρεμψη περιοχής. Εγείρει την ιδέα περίπου χρωστική χροιά με τό μείον, με πολλού μικρότερη δύναμη συγχύνταση χρηστή αντ' αυτού¹¹.

Η βαθεία κόκκινη χρωστική σύνταση στο μαφόρι Παναγίας, με ποσοστό απόρροφητικότητας περίπου 70%, έχει αναμφιβολία σαν δύνατον δεξιότελος του άσθρου. Φεβρ., δεδομένου που διλέεις ως άσθρο, Fe_2O_3 , $2SiO_2$, $2H_2O$ + SiO_2 καὶ διαρρήστη, Fe_2O_3 , χρωστικές συστάσεις ευρίστασαν υπότιτλος από τους κλασικούς χρωνίς ως ομήρεια, παρουσιάσουν ως υπέρλατο ποσοστό απόρροφητικότητας στην υπέρεμψη περιοχής (περίπου 75%), απ' διλες τις κόκκινες χρωστικές συστάσεις.

Παρατήρηση στό μεταλλογραφικό μικροσκόπιο - Ήλεκτρονική μικροανάλυση

Η μεγάλη ποικιλία τῶν χρωστικῶν ούσιών πού χρησιμοποιήθηκαν, ἐπέβαλλε — ὅπως προαναφέρθηκε — τῇ μελέτῃ ἐνός ἔξαιρετικά μεγάλου ἀριθμοῦ δειγμάτων.

Εγνή δειγματοληπτίδα πάνω σε «φαινόμενα» διαφορετικές χρωτικές ουδεισίς της εικόνας. Τα δείγματα, μέτεπιανα δχι μεγαλύτερη πάνω σε 0,5 μμ., έγκυματιστήκαν σε ρητήν πολυεστερά «εν ψυχρώ», προσαντολιστικά κατάλληλά ώστε να παρουσιάσουν τη μικροστρωματογραφική τους σύνθεση σε κάθετη τομή και λειάνθηκαν με χαρτί καρβιδίου τού πυριτίου «εν θρό». Στη συνέχεια, άφη παρατηρήθηκαν και φωτογραφήθηκαν (δείγματα 1 έως 16) στον μελαλογραφικό μικροσκόπιο μέ πολωμένο φώς και μεγενήσην $\times 250$ και $\times 450$, μελετήθηκαν στόν ήλεκτρονικό μικροσαναλυτή τύπου Microscan 5 (της Cambridge Scientific Instruments που έργαστηκαν στην Κοινωνιστολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών). Τη σκοπού αύτό ή έπιφανεία τῶν δειγμάτων, μετά τη λειάνη, καλύφθηκε από λεπτό στρώμα γραφίτη, πάχους δχι μεγαλύτερους πάνω σε 20 Α ώστε να γίνει άγνωμη.

Τα αποτελέσματα της μικροσκοπικής

παραπήρησης και της μελέτης με τήν ηλεκτρονική μικροανάλυση δίνονται στόν πίνακα 1.

earth (ένυδρη πυριτική ένωση Mg, Al, K και δι-
θενούς Fe) (δείγμα 6).

Η παρούση του λευκού του μοιδούντων ήταν καθολική σε δόλα τα δείγματα που μελετήθηκαν σχετικά. Συναντήθηκε επίσης σε δέλτα ημέρες από τη χρονολογία της παραγωγής της, σε αναπτυγμένη περιοχή (τα δείγματα 2, σήμα 1) έπειτα από το δείγμα 5 του οχήματος 1 του δύσκοπη πορείας βαλλότατα μεταξύ του στρώματος χρωτικής οισάς και της προστασίας είκονας.

Επίσης σχήμα παρατηρήστε τις αλ. ΣI και Mg₂SiO₅ τοιχεία των άργιλοποταμικών ένωσεων με χαλαζία, αλοιμούδινων αυστηρά τη κατανομή του διαδικτύου ως συστατική της ώρας, όπως προανέβεβρθη.

Πρέπει ν' απηχωθεί ότι τα δείγματα 14 και 15 έχουν, κατά πάσα πιθανότητα, δραγμική προέλευση, δεδομένου ότι δεν έντοπιστηκαν κανένας αρχαρκτικό στοιχείο δρυκτής χρωτικής οισάς.

Πρόκειται, πιθανότα, ἀντίστοιχα για «*madder ale*», μὲ χαρακτηριστική τριανταφυλλοκάκκινη τροιά, σέ φορέα $\text{Al}(\text{OH})_3$, καὶ «*indigo*», μπλε χρωστική γνωστή ἀπό τούς προχριστιανικούς χρόνους.

Τέλος, σέ δι, τι άφορά τό δείγμα 16 πρόκειται γιά
την απόσπαση της απότομης καρύκευμας μήκους καθώς

αναμειχή οκτωτείνου χρωμάτος αχρυσός και μαύρου χρώματος δργανικής προέλευσης, δεδομέ-

ου ούτε συνυπάρχουν τα στοιχεία Ca και P, χαρακτηριστικά τών άστων.

Συμπεράσματα

Συνηράφατα

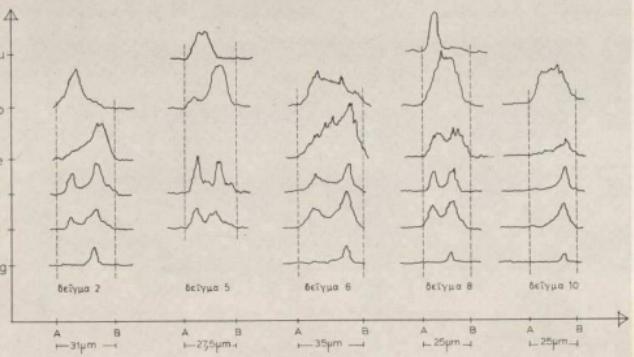
Όπως φάνηκε από δύο άναφερέα πάνω, τά συμπεράματα της παταρήσης από την ύπερυθρη φωτογράφηση επιβεβαιώθηκαν από την παταρήση στο μεταλλογραφικό μικροσκόπιο και τη μικρανάλωση. Ο καλιτέχνης της «Εννοητής» χρησιμοποίησε έναν σχετικά μεγάλο αριθμό χρωστικών ούσιων, πράγμα που συντέλεσε ώστε η εικόνα νά προκτοπεῖ μια έξαιρετικά μεγάλη ποικιλία κρυψών. Εξαιτίας της άνωμενής κυρίως των διαφόρων τύπων της όγκως με τό λευκό τού μολύβδου. Είχαν χαρακτηριστικό τό γεγονός ότι σενεντές χρησιμοποιήθηκαν όμηρες ή σινεντές, πολύ συνηθισμένες χρωστικές ουσίες της εικονογραφίας¹⁴. Σε κανένα από τα δείγματα πού μελετήθηκαν δέν έντοπιστηκε Mn, χαρακτηριστικό στοιχείο κυρίως για την όμηρη, η οποία έξι άλλου άρχισε νά χρησιμοποιείται σε μεγάλη κλίμακα στην Εύρωπη μετά τό τέλος του 15ου αιώνα¹⁵.

Η ἀδύναμια τῆς μικροανάλυσης νά
εντοπίσει τόν ἀνθράκα. Συνεπέλε-
σθε δώσει τά μήνιν είναι δυνατόν τα νά-
νωριστούν όργανικές χρωστικές ού-
σεις. Δείγματα 14 και 15, ώστοσο,
που ποιαδήποτε δύναται τά χαρακτηριστικά
που στοχεύει όρκυτών χρωστικών. Τέλος,
τό δείγμα 16 είναι πολὺ πιθανή η
πιθανοτήτα γίγαντος δημόσιας Κ. και

ορμητοχή των κατικες ανεράκα, ο, και

Πλίνας 1
Ημεοποτική άνάλυση των 16 δειγμάτων σε κάθετη τομή. Συμπεράσματα από τη μικροσκοπική παρατήρηση και ήλεκτρονική μικροανάλυση.
Η ποσοτικαία άναλογία έχει μετρηθεί σε Ενα ή δύο μόνο σημεία των άνομεγενών για τις πτώσεις της μεθόδου στρωμάτων, χωρίς τις παραποταμίες διορθώσεων, έτσι έχει ένδεικτη ηδύναμη σημασία.
ΤΑ Επιστηλώντων άντιστοιχία τιμών στή γεγκεκέρημένη θέση μέτρησης με ήλεκτρονική μικροανάλυση

Αριθμός δείγματος	Μακροσκοπική Χροιά	Θέση δείγματος στήν είκόνα	Μικροσκοπική περιγραφή της κάθετης τομής.	Χημική σύσταση* % κ.β.	Συμπεράσματα
1	κόκκινο	Μαξιλάρι της Παναγίας (κέντρο)	Λεπτό πορτοκαλί-κόκκινο στρώμα με χαρακτηριστική κηρήδη χροιά.	Pb 14 Al 1χνη S 8 Hg 25 Si 1	Στρώμα από κιννάδαρι αναμεμένη με λευκό τού μαλύθδου "ηπάρχει μαλύθδος των στοχείων Pb-Hg-S
2	κόκκινο	Μαφόρι της Παναγίας (κέντρο)	Λεπτό κατακερματισμένο λευκό στρώμα καλύπτει βαθύ κόκκινο στρώμα.	Fe +2,5-4% Pb +30-3% Al 3,5-6 Si 5 Mg 2	Πολύ λεπτό στρώμα λευκού τού μαλύθδου καλύπτει στρώμα ώχρας αιμοτικής προέλευσης (πολύσια σε Fe ₂ O ₃).
3	κόκκινο	Ένδυμα πού περιβάλει τούς μηρούς της καθίστης μαμής (κάτω δριστερά)	Κόκκινο στρώμα σχεδόν διμοιρια με το προηγούμενο μικρότερης διώσης πυκνότητας	Fe 2 Pb 14-22 Al 2,5 - 6,5 Si-3	Στρώμα ώχρας πολύ άραιωμένης σε λευκό τού μαλύθδου πλήρης άντιστοιχια Fe-Pb
4	λευκό	Βράχος πού άναπνευσε η Παναγία (κέντρο)	Λευκό στρώμα σταθερού πάχους	Pb 51 Si 0,5 Al 0,5	Λευκό τού μαλύθδου
5	μπλέ με έλαφρά πράσινη χροιά	Χιτώνας της καθίστης μαμής (κάτω δριστερά)	Πράσινο-μπλέ στρώμα σταθερού πάχους	Cu 45 Pb 32 Al 1-4 Si 0,5-3,5	Στρώμα μίγματος άζωριτη-μαλαχίτη καλύπτει πολύ λεπτό στρώμα λευκού τού μαλύθδου
6	πράσινο άνοιχτό	Καπέλλο τού ποιμένα (κάτω δεξιά)	Λεπτό λευκό στρώμα καλύπτει πράσινο άνοιχτό στρώμα, ονομασμόρρα, κονιοποιημένο, σταθερού πάχους	Fe +17-27% K Fe +3 - 2+ Al 4,5 Si 7 Mg 2	Λεπτό στρώμα λευκού τού μαλύθδου καλύπτει στρώμα ώχρας από «γιανεν βαθή»
7	κίτρινο-καφέ	Μανδύας τού ποιμένα (κάτω δεξιά)	Καφέ άνοιχτό στρώμα, με διδαπτόρις μικρώς κόκκινου Fe ₂ O ₃	Fe 6 - 7,5 Pb 15 Al 3,5 - 5 Si 6-8	Ώχρα λειμωνικής προέλευσης άναμεμένη με λευκό τού μαλύθδου. Πλήρης άντιστοιχια Fe-Pb.
8	γκρί-πράσινο άνοιχτό με έλαφρά κίτρινη χροιά	Βράχος (κάτω-κέντρο)	Γκρί-καφέ άνοιχτό στρώμα σταθερού πάχους με διδαπτόρις μικρών κόκκινους.	Pb +2,5-30% Si 6,5 Fe +2 - 3-Mg 0,5 Cu 9 Al 2	Λεπτό στρώμα από πράσινο τού χαλκού καλύπτει στρώμα ώχρας λειμωνικής προέλευσης πολύ άραιωμένης σε λευκό τού μαλύθδου.
9	γκρί-καφέ σκούρο	Μανδύας τού λιστρή (κάτω-κέντρο)	Στρώμα καφέ σκούρο σταθερού πάχους δινομοιόρρα, κονιοποιημένο με διδαπτόρις μικρώς κόκκινους.	Fe 8-14 (max) Pb 8 Al 4 Si 6,5 Mg 0,5	Στρώμα ώχρας λιγο άραιωμένης σε λευκό τού μαλύθδου πλήρης άντιστοιχια Fe-Pb
10	κόκκινο-καφέ	Άλογο τού μεσαίου μάνου (κέντρο δριστερά)	Λεπτότατο λευκό στρώμα καλύπτει κόκκινο-καφέ στρώμα ονομασμόρρα κονιοποιημένο, σταθερού πάχους με πολλούς διδαπτόρις κόκκινους Fe ₂ O ₃	Fe 0 - 8,5%n ίχνη Pb 21-14% Al 4 - 7 Si 6-10 Mg 0,5	Στρώμα λευκού τού μαλύθδου καλύπτει στρώμα ώχρας
11	καφέ-σκούρο	Σκύλος (κάτω-δεξιά)	Κόκκινο-καφέ στρώμα σταθερού πάχους με διδαπτόρις πορτοκαλείς και κόκκινους κόκκινους Fe ₂ O ₃	κόκκινο Hg, S Pb 12 Fe 3 Al 2,5 Si 4	Στρώμα ώχρας άναμεμένης με κιννάδαρι και λευκό τού μαλύθδου. Πλήρης άντιστοιχια Hg-S-Fe-Pb.
12	καφέ-σκούρο	Δορκάδα (κάτω-δεξιά)	Βαθύ κόκκινο καφέ στρώμα σταθερού πάχους ονομασμόρρα κονιοποιημένο.	Fe 8 Pb 23 Si 2,5 Al 1	Στρώμα ώχρας άναμεμένην με λευκό τού μαλύθδου πλήρης άντιστοιχια Fe-Pt
13	ρόζ	Κάμπος τού βασικού με τη φλογέρα (κέντρο-δεξιά)	Ροζ άνοιχτό στρώμα σχεδόν ονομασμόρρα σύνθεσης, σταθερού πάχους	Fe +1 Cl Pb +37 K Al 3 Si 0,5	Στρώμα ώχρας άναμεμένης με λευκό τού μαλύθδου πλήρης άντιστοιχια Fe-Pb
14	τριανταφυλλί	Χιτώνας τού μεσαίου μάνου (κέντρο δριστερά)	Βαθύ τριανταφυλλί στρώμα σταθερού πάχους,	Pb 32 Al 3-5 Si 0,5 Mg 1 P	Κατά πόσα πιθανότητα, πρόκειται για λακό όργανης προέλευσης σε φορέα Al(OH) ₃ άναμεμένη με λευκό τού μαλύθδου
15	μπλέ	Ένδυμα πού σκεπάζει τούς μηρούς της Παναγίας (κέντρο)	Κατακερματισμένο μπλέ-γαλάζιο στρώμα κατά τόπους βαθύτερο κατά άνοιχτότερο.	Pb 40 (χνγ Fe, Cu, Mg, Na, Al, Si, Cl)	Μπλέ όργανης προέλευσης (Ιωας «ιδιόγο-»)
16	μαύρο	Σπηλιά (κέντρο)	Γκρί-μαυρό στρώμα ονομασμόρρας σύνθεσης άκανθωνίστου πάχους	Fe 3-5 Pb 3 Si 8 Al 3 - 4 P, Ca, Cl, K	Στρώμα ώχρας άναμεμένης με μικρή χρωστική άγρανης προέλευσης και έλαχιστο λευκό τού μαλύθδου πλήρης άντιστοιχια Fe - Pb

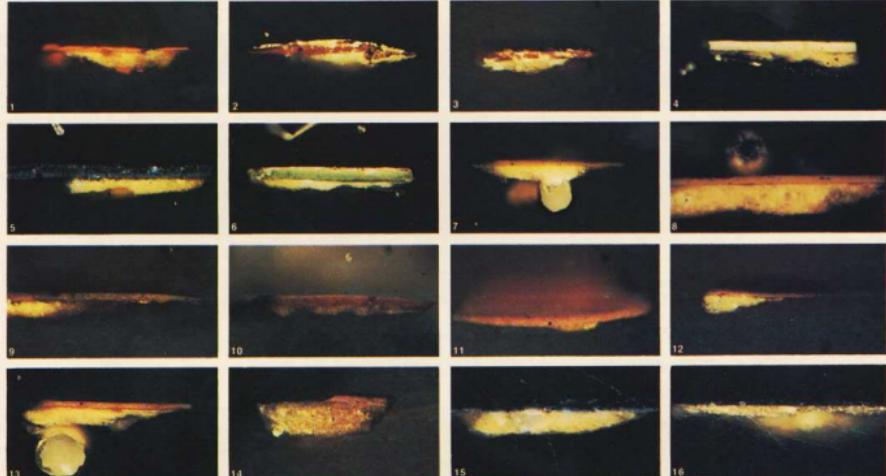

Σχήμα 1
Κατονούν τών στοιχείων Cu, Pb, Fe, Al, Si και Mg στην εύθεια AB κατά μήκος της όποιας έγινε η σάριγγα της πλεκτρονικής δέσμης στην κάθετη τομή των δειγμάτων 2,5,6,8 και 10.

Τό πάχος των χρωματικών στρωμάτων φίνεται στο δριζόντιο άλονα. Ο κάθετος δένος παρουσιάζει σχηματικά, τις σχετικές συγκεντρώσεις των στοιχείων που αναγνωρίζονται, δεδομένου ότι δεξιά χρηματοποιήθηκε κατά συστηματικό τρόπο η ίδια κλίμακα μετρήσεων.

δχι όρυκτου, δεδομένου ότι είντοπιστηκαν Ca και P, χαρακτηριστικά συστατικά τών δάσων.

Γενικά όλες σχεδόν οι χρωστικές ούσεις που άναγνωρίστηκαν χρηματοποιήθηκαν ευρύτατα κατά τον 15ο αιώνα^{11,12} χωρίς, δημος, να άποτελούν τις χαρακτηριστικές για την έποχη τους, δεδομένου ότι η χρήση τους συνεχίστηκε σχεδόν ώς τις μέρες μας.

Βιβλιογραφία

- Χ. ΜΠΑΛΤΟΓΙΑΝΝΗ. Πρόγραμμα έπιστημονικών άνοικονώσεων της ΧΑΕ. 10.1977.
- Ι. ΧΡΥΣΟΥΛΑΚΗ. Μέθοδοι έπιστημονικής άνάλυσης των παλαιών έργων τέχνης. ΖΥΓΟΣ Νο. 35 Μάιος-Ιουνίος 1979.
- Ι. ΧΡΥΣΟΥΛΑΚΗ. Προκαταρκτικά μίσθια πρεγματογνωμούνης. ΖΥΓΟΣ Νο. 38. Νοεμβρίου-Δεκεμβρίου 1979.
- Ι. ΧΡΥΣΟΥΛΑΚΗ. Εισαγωγή στην έπιστημονική άνάλυση των παλαιών έργων τέχνης με φωτογραφία υπέρυψης άκτινοβολίας άνάλογης και ηλεκτρονική μικροσοπία. Τριμηνιαία έπιστημονική έκδοση ΤΕΕ 3/1979.
- L. FAUILLANT-DUMAS. L'utilisation de la photo IR dans l'étude de la peinture. Bulletin du Laboratoire du Musée du Louvre 12. (1968) p. 32-45.
- M. FARNSWORTH. Infrared absorption of paint materials Technical studies II (1938), p. 88.
- M. DERIBÉRE. La photographie à l'infrarouge. Dunod, Paris (1943).
- KODAK. Applied Infrared photography. Eastman KODAK Company. M-28. (1972).
- H.L. GIBSON. Photography by infrared. John Wiley and Sons (1978).
- D.V. THOMPSON. The materials and Techniques of medieval paintings. Dover Publ. Inc. New York (1956).
- R. GETTENS, G. STOUT. Painting Materials. A short encyclopaedia. Dover Pub. Inc. New York (1966).
- H. KÜHN. Terminal dates for Paintings derived from pigments analysis. Application of Science in Examination of Works of Art. W.S. YOUNG. Museum of Fine Arts. Boston, (1973). 6 199-205.
- H. KÜHN. Verdigris and copper resinate. Studies in Conservation, 15. (1970) o. 12-36.
- Φ. ΚΟΝΤΟΓΛΟΥ. Τεκμηρίσις I, Τόμος ΑΣΤΗΡ, Αθήναι (1979).

"Nativity", an icon of the Cretan School, of the first Post-byzantine Period. A Study of its layer-structure by IR and electronic microanalysis.

This article gives the results of the IR and electronic microanalysis observations of an icon belonging to the Byzantine Museum. The qualitative analysis of pigments has shown original details of the icon, which could not be seen with bare eye, as well as other technical details due to restoration and additions.